

திராவிட சினிமா

44

■ வீ.மா.ச.சுபகுணராஜன்

1967-ஆம் ஆண்டில், பேரறிஞர் அண்ணா தலைமையிலான தி.மு.க. அரசு அமையுமென்று அன்றைய காங்கிரஸ் கட்சியும், அதன் மாபெரும் தலைவர்களும் கனவில் கூட நினைக்கவில்லை என்பதே உண்மை. அண்ணா வரலாறு காணாத மாபெரும் கூட்டணியைக் கட்டியமைத்து, தேர்தலைச் சந்தித்தார். எனினும், தி.மு.க. மட்டுமே தனிப்பெரும்பான்மை பெறுமென, கூட்டணியில் இருந்த ராஜாஜி உள்ளிட்டவர்களும் எண்ணவில்லை.

தி.மு.க.வின் தனித்த பெரும்பான்மை இந்தியக் குடியரசுமே அதிர வைத்த வெற்றி. ஆம், இந்திய அரசியல் வரலாற்றில் ஒரு மாநிலக் கட்சி, அதிலும் ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் 1962-ஆம் ஆண்டில்தான் 'தனித் திராவிட நாடு' கோரிக்கையைக் கைவிட்ட கட்சி, அறுதிப் பெரும்பான்மை பெற்று ஆட்சியில் அமர்ந்தது அதுவே முதல்முறை. இன்னுமொரு கருத்தில் கொள்ளவேண்டிய வரலாற்றுத் தரவு, மாநிலக் கட்சி என்ற கட்டமைப்பை எந்தவித தனித்த மத அடையாளமும் சாராமல் உருவாக்கிக் கொண்ட கட்சி தி.மு.க. மட்டுமே. காஷ்மீரிலும் பஞ்சாபிலும் மாநிலக் கட்சிகள் இருந்தன என்றாலும், அவை மத அடையாளத்தைக் கொண்டிருந்தன என்பதை மறுக்கவியலாது.

அதனால்தான் இந்திய தேசியவாதம் கொந்தளித்து, இழிவு பேசியது. தேசிய முதலாளிகளும், குறிப்பாக திரைத்துறையினரும் கடுமையான எதிர்வினையாற்றினர். எதிர்வினை என்பது அதன் வன்மத்தை வெளிப்படுத்தும் முறையான சொல் அல்ல. ஆம், தி.மு.க. ஆட்சி ஏற்பட்ட உடன், எதிர்ப்புகள் வலுவாக எதிர்த்தாக்குதல் நடந்தன. இதில் அனைத்துவிதமான தேசிய வாதங்களும் இணைந்து நின்றன.

தேசியத்தின் வன்மம் வேரறுப்பு

ஆட்சிப் பொறுப்பு என்பது, அண்ணாவின் அறிவுறுத்தல் போல 'அரியணை சுகம் வழங்கும் பதவியல்ல. லட்சியங்களைக் கடமைகளை முன்னெடுப்பதற்கான வாய்ப்பு. ஆனால் ஆட்சியாளருக்கான பெருஞ்சுமை, தடுப்பாட்டம்'. ஆம், ஆட்சிப் பொறுப்பு, மறுநாளிலேயே வாக்குறுதி நிறைவேற்றத்தைக் கோரும் எதிர்க்கட்சி யினருக்கு பொறுப்பாக பதிலளிக்கும் தார்மீகக் கடமை கொண்டது. திட்டச் செயல்பாடு களையும், பதில்களையும் கையாளும் பணி சவாலானது.

அரிசி, படி பத்து ரூபாய்க்கு விற்பதை நியாயப்படுத்திய பெருந்தலைவர்கள், 'எங்கே

திராவிடக் கொள்கைகளை, சமதர்ம நோக்கங்களை, சமூகநீதிச் சிந்தனைகளைத் திரைத்துறை மூலம் மக்களிடம் கொண்டு சேர்த்தனர் நமது முன்னோடிகள். அந்த வகையில், திரைப்படம் என்கிற நவீன ஊடகத்தின் மூலம் அரசியல் மாற்றத்துக்கான திருப்பமுனைகளை உருவாக்கின, திராவிடம் பேசிய திரைப்படங்கள். அந்த வரலாற்றை மீண்டும் வாசிக்கத் தருகிறது திராவிட சினிமா.

ரூபாய்க்கு மூன்று படி' என மூன்றாவது நாளிலேயே மக்கள் தரப்புப் போராளிகள் ஆனார்கள். ஆட்சிப் பொறுப்பேற்ற குறுகிய காலத்திலேயே நேர்ந்த அண்ணாவின் அதிர்ச்சி மரணம், இங்கே பெரும் சரிவுக்கு வழிவகுக்க முடியாமல் தூணாக நின்றது, பெரியார் எனும் தகப்பன். கலைஞரை உறுதியாக நின்று முதல்வராக்கியதில் அவர் பங்கு பெரிது. கலைஞரது நுட்பமான அரசியல் அணுகுமுறை தி.மு.க. ஆட்சியைக் காப்பாற்றியது.

1969 ஆம் ஆண்டு காங்கிரஸ் பெரும்பிளவில், தி.மு.க.வின் 25 நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் எண்ணிக்கையை ஈட்டியாகவும் கேடயமாகவும் கொண்டு இந்திரா அம்மையாருக்குத் துணை நின்ற தேசியத்தின் வன்மத்தை சற்றேனும் முனை மழுங்கச் செய்தார் கலைஞர் எனும் மாபெரும் ஆட்சியாளர்.

ஆட்சியில் கவனம் செலுத்தி, வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்ற, வெகுவான மக்கள் நலத்திட்டங்களைச் செயல்படுத்திய தி.மு.க.வால், திரைத்துறையில் பெருமளவில் கவனம் செலுத்த இயலவில்லை. ஏற்கெனவே கண்டது போல எம்.ஜி.ஆர். போன்றவர்கள் கொள்கை உறுதியற்ற தனிநபர் அரசியலை மிகத் தீவிரமாகத் திட்டமிட்டு முன்னெடுத்தனர். விளைவு, 1960 களின் தமிழ்த் திரைப்படங்கள் வெகுவேகமாகத் தரமும் நிறமும் குணமும் இழக்கத் தொடங்கின. குறிப்பாக, திராவிடச் சிந்தனைகளைச் சுமந்து சென்ற திரை வடிவம் ஒரு கட்டத்தில் பலமுனைத் தாக்குதலுக்கு ஆளானது.

பக்தியின் பெயரால், தமிழ் மொழியைக் கவர முனைந்ததோடு, பகுத்தறிவுச் சிந்தனைகளின் வேரறுக்கும்

திராவிட அரசியலும் எழுபதுகளின் தமிழ்த் திரைப்படங்களும்!

பணிக்கு பக்தியைப் பக்கத் துணை ஆக்கிக் கொண்டது தமிழ்த் திரைப்பட முதலாளிகள் அணி. போதாக்குறைக்கு, தரம் வீழ்ந்த திரைப்படங்களின் மீதான அதிருப்தி. இந்தித் திரைப்படங்களின் வருகைக்கு வழிவகுத்தது.

இந்திய யடங்களுக்கு இல்லாத தடை

இந்தித் திணிப்பு எதிர்ப்புப் போரால் ஆட்சிமாற்றம் நிகழ்ந்த மாநிலத்தில் இந்தித் திரைப்படங்களின் ஆக்கிரமிப்பு மேலோங்கியது பெரும் முரண்தான். இந்த முரணை எப்படிப் புரிந்துகொள்வது என்பதில் இன்னும் தெளிவான, தீர்க்கமான ஆய்வுகளுக்கான தேவையுள்ளது. ஆனால், இப்போதைக்கு ஒரு சில பார்வைகள் உதவக்கூடும்.

மொழிப்போரில் மாணவர் முன்னெடுப்பு என்பது முழுமையாக திராவிடக் கருத்தியலை ஏற்றோரால் மட்டும் உத்தரப்படவில்லை. அது ஒரு பல்முனைப் போராட்ட அரங்கு. திராவிடமும், தமிழ்ப்பற்றுக் கொண்ட தேசியமும் இணைந்து செயல்பட்ட களம். மொழிப்பற்றுக் கொண்ட தேசியவாத மனங்கள், ஒரு நிலையில் திராவிடத்துக்குத் துணை போய்விட்டதாகக் கருதப்பட்டது. எனவே மொழிப்பற்றாளர் தேசியவாதத் தோழமைகள், புதிய திராவிட அரசுக்கெதிரான காய் நகர்த்தத் தொடங்கின. தமிழ் மொழியுரிமைக் குரலைத் தணித்துக் கொண்டு தேசிய சங்கு ஊதின. விளைவு, மொழியுரிமைப் போரின் உரிமையை, திராவிடத்துக்கு மறுக்கும் முனைப்பில், இந்தித் திரைப்படங்களுக்குத் தடைபோட முனையவில்லை.

என்னதான் அதிராமல் சொல்ல

ஆக்கம் செய்யப்பட்ட நிலை மாறி தலைகீழ் ஆனது. ஆம், சோமாளிகளைப் போல இவர்கள் செய்த கோணங்கித்தனங்கள், இந்தித் திரைப்பட வணிகத்தைக் கிராமத்து 'ரீரிங் டாக்கீன்' வரை அழைத்துச் சென்றதே பெரும் சோகம்.

பகுத்தறிவும் பக்திய் யடமும்

1960 கள் மற்றும் 70 களின் தமிழ் திரைப்படத் தரச் சரிவுக்கு மிக முக்கியப் பங்களிப்புச் செய்தது தமிழ் வணிகத் திரைப்பட முதலாளிகள் பலர். ஒருநாளில் லாபகரமான வியாபாரம் கருதி, திராவிட இயக்கத்தவர் திரைப்படங்களைப்போலச் சிவப்புக் கம்பளம் விரித்தவர்கள், இப்போது தீவிரமான பக்திப் பட வியாபாரத்தில் இறங்கினர். அதிலும் முன்னணிப் பங்கு, தேவர் பிலம்ஸ் நிறுவனத்தையே சாருமெனக் கருதுகிறேன்.

80 கள் 90 கள் வரை தொடர்ந்தது இந்தச் சீரழிவுப் பணி. இத்தனைக்கும் நேரடியான அரசியல் சார்பற்ற முதலாளியாக வலம் வந்தவர், பகுத்தறிவு வாதத்துக்குப் பெரும் பகையணியாக இயங்கினார். அவரது திரைப்படங்களில் விலங்குகள் பகுத்தறியும் திறன் மிக்கவையாகவும், மனிதர்கள் பகுத்தறிவற்றவர்களாகவும் உலவியது பெரும் நகைமுரண் என்றே கருதலாம்.

ஆனால், 1970 ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்த 'மாணவன்' திரைப்படம் நேரடியாக ஒரு தேசிய வாதப் பார்வை கொண்ட அரசியல் திரைப்படமாக இருந்தது பெரும் ஆச்சர்யம்தான். குறிப்பாக, 1965 - 1970 காலகட்டத்தை மையமாகக் கொண்ட திரைப்படம், மொழிப்போர் குறித்த எந்தத் தடயமுமில்லாமல் கவனமாக எடுக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால், அதே திரைப்படத்தில் அவர்களின் கவனத்தைத் துளைத்துக் கொண்டு காட்சிப்பட்டிருந்தது கழக, கலைஞர் ஆட்சியின் சாதனை இருப்பு.

...படம் விரியும்

ரத்தினங்களும் ரணங்களும்!

இந்தியாவில் பெரும்பான்மை இரத பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு 27 சதவிகித இட ஒதுக்கீடு வழங்கி, அவர்களின் முன்னேற்றத்துக்கு சட்டப்பூர்வ உரிமை வழங்கியவர் வி.பி.சிங். அவருக்கு எதிராகவும், இட ஒதுக்கீட்டுக்கு எதிராகவும் அரசியல் செய்தது பாரதிய ஜனதா கட்சி. அப்போது அதன் முகமாக இருந்தவர் அத்தான். சமீபத்தில், அவருக்கு 'பாரத ரத்னா' விருது அறிவித்திருக்கிறது ஒன்றிய பா.ஜ.க அரசு. இதன் மூலம், பா.ஜ.க எப்போதுமே பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு எதிரான கட்சி என்பது அம்பலமாகி யுள்ளது.

'அரசியலமைப்பின் தந்தை' அம்பேத்கருக்கு 'பாரத ரத்னா' கொடுத்து அதற்குப் பெருமையும் சேர்த்தவர் வி.பி.சிங். ஆனால், அவருக்கு அளிக்கப்படாத அந்த விருது, அத்தானிக்கு அளிக்கப்

பட்டுள்ளது. அதே நேரத்தில், பா.ஜ.க.வின் குயுக்கி அரசியலாக, அத்தானிக்கு பாரத ரத்னா அறிவிப்பதற்கு 10 நாட்களுக்கு முன்னர், பீகாரைச் சேர்ந்த சோசலிஸ்ட் தலைவர் கர்பூரி தாக்கூருக்கு பாரத ரத்னா விருது அறிவிக்கப்பட்டது.

இந்தியா முழுமைக்கும் வி.பி.சிங் இட ஒதுக்கீடு வழங்கியதுபோல, பீகாரில் ஓ.பி.சி. பிரிவினருக்கு 26 சதவிகித இட ஒதுக்கீடு வழங்கிய பெருமைக்குரியவர் கர்பூரி தாக்கூர். அதற்காக வி.பி.சிங்கைப் போல வலது சாளிகளால் கடும் நெருக்கடிகளுக்கு ஆளானவரும் கூட. அவருக்கு பாரத ரத்னா விருது வழங்கியதன் மூலம், அந்த மாநில முதலமைச்சர் நிதிஷ்குமாரை மீண்டும் தனது வலைக்குள் விழவைக்கச் செய்திருக்கிறது என விமர்சனம் செய்யப்படுகிறது. பா.ஜ.க.வுக்கு எல்லாமே அரசியல் கணக்குதான். அதுவும் கமண்டல அரசியல்!

[:@] :ப்ளாஷ்பேக்

இலக்கியத்தைச் சந்தித்த இயற்பியல்!

1994-ஆம் ஆண்டு கழகம் சிறு நெருக்கடியைச் சந்தித்தது. அதைத் தொடர்ந்து தமிழ்நாடு முழுக்க கழகத்தை வலுப்படுத்த, முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்கள் பயணம் மேற்கொண்டார். 1995-ஆம் ஆண்டு கோவை மாவட்டம், பொங்கலுக்கு வருகை தந்து, அன்றைய கோவை மாவட்டச் செயலாளர் பொங்கலுர் நா.பழனிசாமி அவர்கள் இல்லத்தில் தாங்கினார். அப்போது கொங்குநாடு கல்லூரியில் இளங்கலை இயற்பியல் படித்து வந்த நான், கழக மாணவர் அணியிலும் தீவிரமாக இயங்கி வந்தேன். அப்படியான தருணத்தில் நானும் என் நண்பர்கள் விஜயகுமார், அரங்கன் ஆகியோரும் தலைவர் கலைஞரை நேரில் சந்தித்து வாழ்த்துப் பெற்றோம். இன்றைக்கு இளைஞர் அணி மாவட்ட அமைப்பாளராக இதையெல்லாம் எண்ணிப் பார்த்து மகிழ்கிறேன்.

-மு.ஜெயக்குமார், இளைஞர் அணி அமைப்பாளர், திருப்பூர் தெற்கு மாவட்டம்.

இது போன்ற அரிய புகைப்படங்களை சிறுகுறிப்புடன் எங்களுக்கு அனுப்பங்கள். அலைபேசி எண் அவசியம். அனுப்ப வேண்டிய முகவரி: அன்பகம், 614, அண்ணா சாலை, தேனம்பேட்டை, சென்னை-600018. வாடகை எண்: 90033-24473 மின்னஞ்சல்: youthwing@dmk.in

கருவுலம்

அண்ணா இறுதி நிகழ்ச்சி!

1968-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 20-ஆம் நாள் சென்னை சிறுவர் அரங்கத்தில் 'மெட்ராஸ் ஸ்டேட்' என்ற பெயர் தமிழ்நாடு எனப் பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது. அந்த சிறுவர் அரங்கம்தான் இன்றைய கலைவானர் அரங்கம். இந்த நிகழ்ச்சிதான் லேபரிஞர் இறுதியாக கலந்து கொண்ட நிகழ்ச்சி. "தமிழ்நாடு என்ற பெயரை எவர் நினைத்தாலும் மாற்ற முடியாது. அதுவரை நாளை ஆள்கிறேன் என்று பொருள்" என்றார் அண்ணா.

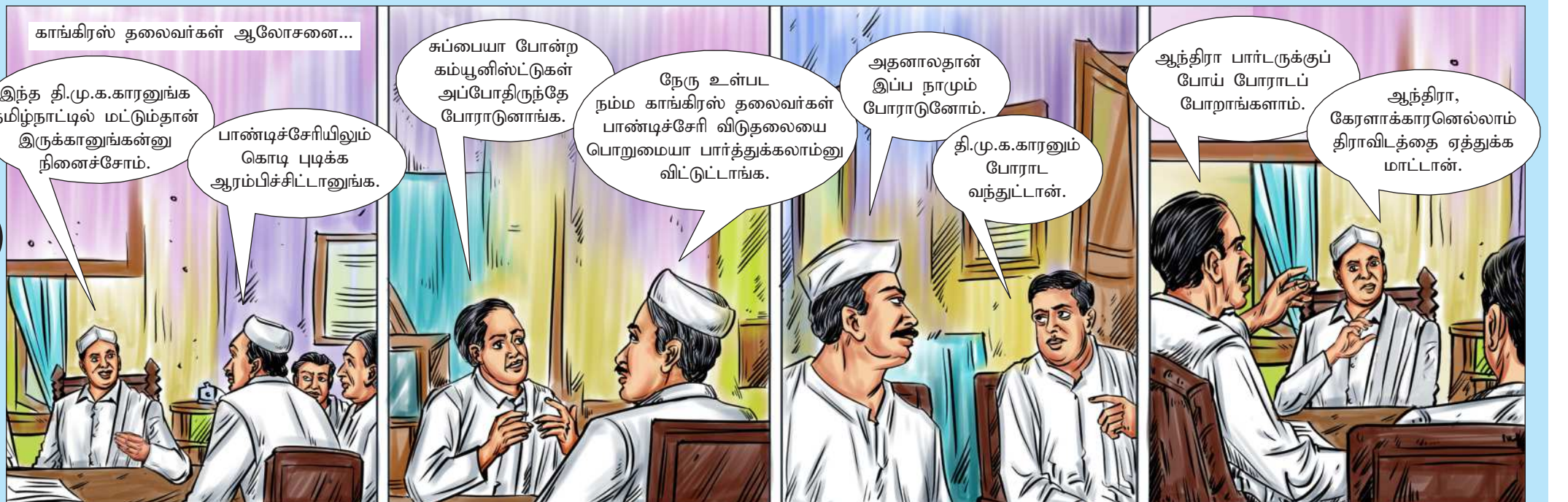
பிழை திருத்தம்!

07.02.2024 பதன்கிழமை வெளியான 'திராவிடப் போராளிகள்' கட்டுரையில், இராணி அண்ணாதுரை குறித்த குறிப்புகளில், "1957 ஆம் ஆண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் முதல்முறையாக தேர்தலில் போட்டியிட்டது. அப்போது முதல் இராணி அம்மையார் தன்னோடு மகளிர் மன்றத் தோழர்களை இணைத்துக் கொண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழக வேட்பாளர்களுக்காகப் பிரச்சாரம் செய்தார். ஆயினும், அண்ணா அவர்கள் 1962 ஆம் ஆண்டு தேர்தலில் தோல்வி அடைந்தது இராணி அம்மையாரை மனம் வருந்தச் செய்தது" என்று வந்திருக்க வேண்டும். 1962 ஆம் ஆண்டு என்பது பிழையாக விபுட்டுவிட்டதால், 'அண்ணா அவர்கள் 1957-ஆம் ஆண்டு தோல்வி அடைந்தார்' என்ற பொருளில் வெளியாகியுள்ளது.

திராவிடத்துள் வாழ்கிறோம்

383

எழுத்து : கோவி.லெனின்
ஓவியம் : கி.சொக்கலிங்கம்

-வாழ்வோம்